

løshedsnævnet netop, at ved at hen- vise de paagældende til Hjelpekasserne i Stedet for til deres egne Selvhjælpsinstitu- tioner, modvirker man det Princip, de Tanker, som ligger til Grund for Arbejds- løshedsforsikringen. De tre Medlemmer af Arbejdsløshedsnævnet, der tillige var Med- lemmer af Rigsdagen, to af Venstre og en af Socialdemokratiet, havde angaaende den Bemærkning sagt, at de forbeholdt sig deres Handlefrihed paa Rigsdagen. Men da In- denrigsministeriet i den kommunale Dyr- tidslov, som den Gang blev forelagt, og hvori der som Undtagelse fra Lovens al- mindelige Bestemmelser om, at direkte Dyrtdshjælp skulde ydes gennem Hjelpe- kasserne, indsatte i en Paragraf — § 3, tror jeg det var —, et Punkt som lyder saaledes: „Hjælp til Medlemmer af anerkendte Ar- bejdsløsheds-kasser eller Sygekasser som Tillæg til den løbende Understøttelse eller som fortsat Hjælp efter Understøttelsens Ophør kan ydes gennem vedkommende Kasse“, blev der ikke af noget Medlem af Rigsdagen gjort Indsigelse herimod. Be- stemmelsen vedtoges enstemmigt her paa Rigsdagen.

Den dannede saa Overgangen til den Lovgivning, som derefter kom, nemlig den, der fremkom paa Grund af den ekstra- ordinære Arbejdsløshed, da det ikke længere var alene et Dyrtdsproblem, der forelaa, men tillige et ekstraordinært Arbejds- løshedsproblem. Da fremsatte man Forslag om at gaa til et Tillæg til Understøttelsen, ydet paa forskellig Maade af Arbejds- løsheds-kasserne. Og dette Forslag fandt fuldkommen Tilslutning fra alle Sider. Et æret Medlem, som ikke er Medlem af Tinget nu, Hr. Jensen-Sønderup, som var Ord- fører for Venstre, gav sin Tilslutning til det første Arbejdsløshedslovsforslag med den Begrundelse, at Venstre gav „sin Tilslut- ning baade til det Princip, som ligger til Grund for det og til de enkelte Bestemmelser deri; Venstre har, lige siden vi begyndte at arbejde paa en Forsikring paa Arbejds- løshedsomraadet, stadig ment og mener fremdeles, at den bedste Form, under hvilken det offentlige kan træde hjælpende til, er den, at det offentlige yder Tilskud til de frivillige Bestræbelser for at sikre sig mod indtrædende Arbejdsløshed. Netop fordi det har været og er Venstres Op- fattelse, at det er heldigt, at det offentlige paa den Maade støtter de frivillige Be- stræbelser, kan vi give vor fulde Tilslut- ning til, at det offentlige under saa ekstra- ordinære Forhold, som her er Tale om, bidrager til, at Arbejdsløsheds-kasserne eller,

om man vil, Arbejdsløshedsforsikringen kan blive ved at virke.“ Altsaa, fuld Til- slutning til, at man netop yder Støtte- gennem et Tilskud, der ydes gennem Ar- bejdsløsheds-kasserne. Og for at tage ogsaa det konservative Folkeparti, sagde dets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fraenkel, at den Situation, der forelaa, var akut; den kunde imødegaaes paa mange Maader, men, tilføjede han, „man havde nu valgt at benytte de bestaaende Arbejdsløsheds- kasser dertil, og jeg tror ogsaa det er naturligt og rigtigt valgt“.

Dette viser, at man fra de to Partiers Side den Gang i Erindring om den fore- gaaende Udvikling fuldt ud erkendte, at det var det eneste rigtige at bygge det ekstraordinære Tilskud paa Arbejdsløsheds- kasserne. Og den samme Stilling indtog man, da vi stod overfor Loven, der kom ud den 8. Februar. Den Gang udtalte det ærede Medlem Hr. Svendsen, der under Hr. Jensen-Sønderups Forfald var Venstres Ordfører: „Jeg personlig har haft særlig Anledning til at beskæftige mig med Spørgs- maalet som Medlem af Arbejdsløsheds- nævnet, og jeg for mit Vedkommende kan i Hovedsagen give min Tilslutning til og billige alle de foreslaaede Forandringer“. Man opretholdt altsaa fuldkommen uberørt Principet: Hjælpen skal ydes gennem Ar- bejdsløsheds-kasserne.

Endelig skal jeg tillade mig at nævne, at da der saa blev Strid om hele dette Spørgsmaal, fordi der viste sig visse Vanske- ligheder, da man kom til 1. Juli 1918 og ønskede Lovens Gyldighed forlænget til om Efteraaret, foreslog den nuværende In- denrigsminister, at man skulde forberede den kommende endelige Revision af denne Sag paa alsidig Maade ved, at der blev nedsat en særlig Kommission. Dette Ønske blev tiltraadt fra alle Sider her. Forslaget om Kommissionen blev enstemmigt gennemført. Men denne Kommission fastholdt ogsaa fuldt ud Principet i de foregaaende Love; der var aldeles ikke Tale om at gaa over til, at Hjælpen skulde ydes gennem andre end Arbejds- løsheds-kasserne. Der var kun i forskellig Retning Strid om, paa hvilken Maade Kontrollen bedst kunde ydes, naar Arbejdsløsheds- institutionen gjorde det. Jeg skal henvise til, at Kommissionen i sin Betænkning, hvor den gav hele denne Sags Historie, enstem- migt paaviser det rigtige i at benytte Arbejdsløsheds-kasserne, „disse velorganise- rede og vidt forgrenede Organisationer“, som Middel i den ekstraordinære Situation.

Det er altsaa ikke rigtigt, naar det nu synes, som om man fra Venstres og konserva-